

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De viris illustribus

Hieronymus, Sophronius Eusebius

[Köln], [um 1481]

Incipit liber gēnadij p̄sbiteri massiliēsis de scriptoibo ecōasticis

[urn:nbn:de:bsz:31-293135](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-293135)

Incipit liber genadij p̄s biteri massiliēsis
de scriptoibz eccl̄asticis

Capitulū primū.

Iacobus agnomēto sapiēs in
sibene nobilis p̄saz modo ciui-
tatis ep̄us. fuit vn̄ ex numero
marimiano p̄secutoē c̄fessoꝝ. a
eoz qui ī nycēna synodo arria-
nā puerfitatē omouisse opposiōne dāpnarūt
Hunc viz beatus iheronim̄ in libro x p̄ o.
velut magnarū virtutū homi-
nē noīmans. in katalogo scriptoꝝ cur non po-
sueit facile excusabit. si c̄siderem̄ ip̄ōs tres
vel quatuor viros quos posuit et īterp̄tatos
in grecum se legisse testat. **U**nde cōstat eum
illo tēpore ignoāsse suam linguā. vel litteās.
et ideo hunc qui necdū versus est in aliā lin-
guā nescisse scriptorē. **C**ōprehēdit autē om-
ne opus suū in .xxv. libris id est de fide cōtra
ōnes hereses. de karitate geneālī. de ieiunio.
de oracōne. de dilectione erga primū speciali
de resurrectione. de vita post mortē. de humi-
litate. de paciētia. de penitētia. de satisfactio-
ne. de v̄ginitate. de sensu anime. de circūcisio-
ne. de c̄no b̄ndicto. p̄ quo in ysaiā legit non
est ext̄minād̄ botrus. de xp̄o q̄ filius dei sit
a c̄substācial̄ patri. de castitate adūsū gētes

de cōstructione tabnaculi. de gencū cūsaōe
de regna p̄lay. de p̄scuōne cristianoꝝ Cōpo
posuit et minoris q̄dē grecoꝝ curiofi
tatis. sed maioris fiducia. quia diuinay scrip
turay tantū auctoritate cōstructū. cōp̄mit ora
eorū qui presūptuosa suspicione de aduentu
ant̄xp̄i vel d̄m̄ nostri inanit̄ phylosophant̄
Moysi hic vir cōstancij tēporibꝫ. a iuxta pre
ceptū patris eiz cōstātim itra muroꝝ nysibene
sepelit̄ ob custodiā videlicet ciuitatis. Q̄d̄ h̄m̄
fidē cōstātim euenit. nā post multos annos
ingressus iulianus nysybē. a vel glorie sepul
ti inuidēs. vel fidei cōstātim cuiꝫ ob id domū p̄
sequebat̄ iussit efferrī de ciuitate sc̄i corp̄is
reliq̄as Et post paucos mēses cōsulende licet
causa rei publice iouinianꝫ ip̄ator q̄ iuliano
sucesserat. tradidit barbaris ciuitatē. q̄ vsqꝫ
hodie p̄sarum d̄icōni cū finibꝫ suis subiecta
seruit.

capitulū Sedm.

i • **I**liuꝫ vr̄bis rome ep̄iscopus. scripsit
ad dyonisiū quēdam de incarnacōne
d̄m̄ ep̄istolā vnam. que illo tpe quidā vtilis
visa est. aduersū eos qui ita duas p̄ incarna
cionē afferebant in xp̄o p̄sonas sicut et natu
ras Nūc autē p̄niciosa p̄batur. fomentū em̄
est euticiane et timothiane impietatis.

PAulonaz p̄sb̄r̄ discipul? *iiij. ca.*
bt̄i ephrē diaconi. hō acris valde inge
nij. a ī diuinis doct? scripturis. h̄ viuēte m̄grō
clarus ī doctoribz eccl̄asticis fuit. et maxie ex
tpe declamator. p? illi? aut̄ obitū. amoē p̄ua
tus et nois. separās se ab eccl̄a. sc̄p̄fit ostraia
fidei m̄ta. Huic obitur? bt̄us ephrē astāt̄i si
bi dixisse fertur Vide paulona ne te submit
tas cogitacōnibz tuis a eleues. h̄ cū te ad puz
ap̄hendisse putauēis. deū crede nec itelleris
se. p̄senserat em̄ illū ex studijs vel fmoibz no
ua iuestigare. a in imensū intellectū tendere.
vnde a frequēter eū bardesanen nouellū wo
cabat *capitulū iiij.*

Uitelli? donacōnoz scisma defendens
sc̄p̄fit de eo q̄ odio sint mūdo sui dei
ī quo si tacuiss̄ de nrō velut p̄secutor
noie. egregiā doctrinā eddeāt. Sc̄p̄fit a adū
sum gētes. et adūsum nos velut traditōes ip̄
secuōne diuinay sc̄pturay. Et ad regulā ec
clesiasticā p̄tinētia m̄ta differuit. Claruit sub
astāte filio cōstatini p̄ncipis *ca. v.*

Qacrobi? p̄sb̄r̄ bit̄ a ip̄e ut ex sc̄ptis op
at̄ cognouim? donatista. postea in
vrb̄e roma occultus episcopus fuit.
S̄p̄p̄fit cum ad huc in ecclesia dei presbiter
fuisse a ad c̄fessores et ad v̄gines libz vnū

et ad v̄gines librū vnū moralis q̄dē h̄ valde
necessarie doctrine. ⁊ p̄cipue ad custodiendā
castitatē aptissimis valde sentēcijs omunitū
Claruit int̄ nr̄os p̄mū affricē ⁊ int̄ suos. i. do
natos siue mōtēsles postea rome **ca vi.**

Heliodor⁹ p̄sbiter scripsit libꝝ de natu
ris rez exordialiū in q̄ oñdit vnū esse
p̄ncipiū. nec q̄d q̄ coeuū deo nec mali ⁊ ditor
re deū. h̄ ita bonoz oīm creatorē vt materia q̄
ad malū vsa ē post iuētā maliciā a deo sit facta
nec q̄d q̄ materialū absq; deo credat⁹ ⁊ ditiū
aut fuisse aliū rez creatorē p̄ter deū. q̄ p̄sciē
cia sua cū preuidēt mutādā naturā p̄monuit
de pena **capitulū vij.**

PAchom⁹ mōchus. vir tā i doctōdo q̄
m̄igna faciēdo ap̄licē grē ⁊ fundator egipti
cenobioꝝ sc̄psit regulā vtroq; genēi mōcho
rū aptā quā angelo dictāte p̄perat Sc̄psit
et ad collegas p̄positure epl̄as. in q̄bus alfa
betū misticis tectū sac̄mētis. vel huāne ⁊ sue
tudis excedētē itelligentiā clausit. solis credo
eoz grē vel meritis māifestū. id ē ad abbate
syrū vnā Ad abbate corneliū vnā. ad oñiū
mōsterioꝝ p̄positos. vt in vnū antiq̄us mō
steriū qd̄ ligua egiptiaca baū vocat⁹ ⁊ grega
ti. pasche diē velut et̄na lege ⁊ celebrēt epl̄az
vnā **D**iliter ⁊ ad diem remissiois que mensē

augusto agit. vt in vnū p̄positi & gregarētur
eplam vnā. et ad fr̄es q̄ foras mōsteriū missi
fuerāt opari eplam vnā

Octauū capi-

Theodor⁹ presbit⁹ successor gr̄e a p̄posi-
ture sup̄d̄cā abbatis pachomij. sc̄p̄sit
ad alia mōsteria eplas sc̄ay scripturay h̄mo-
ne digestas. in q̄bus tñ sepius mem̄it mḡi
et institutoris sui pachomij et doctrine ei⁹. ac
vix p̄ponit exēpla. q̄ ille vt doceret angelo
āministrāte didicerat Simul a hortat⁹ p̄ma-
nēdū in p̄posito cordis et studij et redire in
cordiā a vnitatē eos q̄ post abbatis obitū
discessione sc̄a a cōtu semetip̄os absiderāt v-
nitatis Sunt at̄ hui⁹ exhortacōis eplē tres.

capitulum nonum.

Orestes mōchus āboꝝ. i. pachomij et
theodori collega vir in sc̄pturis ad p̄-
fectū instruct⁹ & posuit librū d̄mo coditū sale-
totiusq; mōsticē discipline instrumētis & struc-
tū. a vt simpliciē dicā. in q̄ totū pene vetus a
nouū testamētū & p̄d̄iosis differcōib⁹ iuxta
mōchoꝝ dūtayat necessitatē inuenit⁹ exposi-
tū. quē tñ vice testamēti p̄pe diē obitus sui
fratrib⁹ obtulit.

decimū capitulū

Dacharius mōchus ille egipci⁹ signis a
v̄tutib⁹ clarus. vnā tantū adiuniorēs
p̄fessiois sue sc̄p̄sit eplam. in q̄ docet illū p̄fē

f i

posse seruire deo qui additionē creationis sue
cognoscēs ad oēs semetipm̄ inclamauerit la
bores a luctādo atq; dei auxiliū aduersū oē
in hac vita est suaue implorādo. ad naturalē
quoq; pueniēs prauitatē stinentiā velut na
ture debitū mun? obtinuerit.

Cap. vndecimū

Omagrius monach? supradā macha
rij familiaris discipulus dīna a hūa
na hātura insignis. cui? etiam liber qui atti
tulatur vitas patruz. velut continētissimi et
eruditissimi viri mentionē facit. scripsit mltā
monachis necāria. ex quib; ista sūt. Aduer
sum octo pncipalū vicioꝝ suggestiones. q̄s
aut prim? aduertit aut inter p̄mos didicit.
Octo tm̄ ex sanctay scripturay testimonijs
Obuiauit ita vt vnaqueq; spēs vel diaboli
vel viciate natuē suggestionē tra se hrēt te
stimoniū. Qd tñ op? eadē simplicitate q̄ in
greco inueni iussus in latinū trāstuli Cōposu
it a anachoritis simplr viuentib; libꝝ centū
sentētiay p capitula digestuz. a eruditis ac
studiosis quinōginta sentēciay. quē ego in
latinum primus feci. Nam superiorē olim
trāslatum quia viciatū a p totum confusum
vidi. partim emendādo auctoris veritati re
stitui. Composuit et senobitis ac synoditis

doctrinā aptam vite comūis. et ad virgines
deo factas libellū opetentē religioīs a ierui.
Edidit a paucas sentētiolas valde obscuras
et vt ipse in hijs ait solis mōchoꝝ cordibus
agnoscibiles. q̄s filiter ego latinis edidi. Dix
it longa etate firmis et v̄tutibꝝ pollens.
obuiavit.

Duodecimū capi.

Theodozus āthiochie ecclesie p̄sbit vir
scientia caut? a lingua disert? scripsit
et adūsū apolliaristas a eunomianos de in
carnacōe dñi libros xv. aduersū cōtinētes in
q̄bus rōne puissima a testimonijs sc̄pturaz
oñdit dñm ibm sicut pleitudinē deitatis. ita
plenitudinē huānitatis habuisse Doct a ho
minē duabꝝ tantū substācijs cōstare. id ē aīa
et corpe. sensūqꝫ et sp̄m nō alterā substāciā s̄
officia esse aīe ingeīta. q̄bus spiāt quibꝝ rōna
lis est. q̄bus sensibile facit corpus **Quartū**
decimū autē huiꝝ operis librū pprie de icre
ata a sola icorpoꝝea dñaqꝫ oñiū sancte trini
tatis natura et de creaturaz racione differēs.
pio sensu cū auctoritate sanctaz scripturarū
explicuit. **Quitodecimo** vero volūne totū ope
ris sui corpus sc̄tatis etiā patꝝ traditionibꝝ
cōfirmant et cōmuniuit.

Decimū tertiu capitulū

Pudentius vir secularis litteratura

f ij

eruditus composuit dyrocheū de toto veteri et nouo testamēto exceptis p̄lois. Cōmentat⁹ est et in morē grecoꝝ exameron de mundi fabrica. vsq; ad adicōem p̄mi hoīs ⁊ p̄uaricationē ei⁹. Cōposuit et libellos quos greca appellatione p̄titulauit apothēosis p̄sichomachia. amartigenia. de dimitate de apugnantia animi. de origine p̄ccōꝝ. fecit et in laudez martiy librum vnū. et ymnoꝝ alterū. spēali tamē intentiōe aduersum symmachū ydolatriam defendentē. ex quoꝝ lectōe agnoscitur palatinus miles fuisse

Capit. xiiij.

Audentius ep̄us hyspan⁹ scripsit aduersum manicheos et sabellianos ⁊ arrianos maxime quoq; speciali intentione contra fotimianos. qui nunc vocantur bonosiaci libꝝ quē pretitulauit de fide aduersū hēticos in quo oñdit antiquitatē filij dei cōeternalem deo patri fuisse. nec vncū deitatis tūc a deo prē accepisse cum a maria mrē virgine homo deo fabricāte conceptus et natus est

Decimum quintū capitulū Commodianus dum inter secula res litteās etiam nostras legit occasione accepit fidei. factus itaq; xp̄ianus et volēs aliquid studiorum suorum

nume
medic
nos et
magis
firmae.
sum ille
su disse
inaiōes
toꝝ se
volūta
studētib
A
miano
turarū
illi p̄
⁊ libꝝ
dio m
lino qu
lucifer
tūcēse
dem li
g p̄
doū
lucife
in art
noua

numeris offerre p^o sue salutis auctori scripsit
mediocri sermone quasi librū aduersū paga-
nos. et quia parū nostray attigerat litteray
magis destruere potuit documenta q̄ nostra
firmāe. Unde et de dimis ep̄promissioibz adū-
sum illos vili satis et crasso vt ita dixerim sen-
su differuit illis stuporē nobis desperationē
iniciēs. Terculianū et lactātiū et papiā auc-
tores secutus. moralē sane doctrinā et maxie
volūtate paupertatis amorē optime p̄secut^o
studētibus inculcauit

capitulū xvi.

Austin^o presbit^o scripsit ad p̄sonā flac-
alle regine adūsū arrianos et macedo-
manos libros septē hys eos maxie sc̄ay sc̄p-
turarū testimonijs arguēs et diuicens. quibz
illi p̄uo sensu vtūtur ad blasphemā. Scripsit
et libz quē valētiano et theodosio et archa-
dio impatoribz p̄ defensione suoz cū marcel-
lino quodā p̄sbitero optulit. Ex quo oñdit^o
luciferiano sc̄ismati cōsensisse. qz hylariū pic-
tariēsem et damasū vr̄bis rome ep̄os in eo-
dem libro culpāt quasi male cōsuluerūt ecclie
q̄ p̄uaticotores ep̄os in cōmunionē et sacer-
dotium pacis recupande grā recepissent. qd̄
luciferianis ita displicuit recāpe ep̄iscopis q̄
in ariminēsi cōsilio arrianis cōicaueiāt. quō
nouacianos apostatas penitentes.

R Dññ? aq̄legiens ecclie p̄sbit. **xxij.**
nō minima ps fuit doctoz ecclie ⁊ in
tūfferendo de greco in latinū eligās
ingeniū habuit Deniq; maximā ptē grecoꝝ
bibliothecē latinis exhibuit. basilij scil; cesa
riens capadocie episcopi. gregozij nasareni
eloquētissimi viri hois dementis romani re
cognitionū. libros eusebji cesariēsis palestie
ecclesiasticā historiā. Syrti sentētiās. Euagrii
sentētiās Interpretatus est etiā sentētiās pan
phili martiris aduersū mathematicos. Ho
rum oīm quecumq; p̄missis plogis a latinis
leguntur. a rufino interpretata sunt Que autē
sine prologo ab alio trāstata sunt q̄ prolo
gum facere noluit. Origenis autē nō oīa. q̄a
et iheronim? trāstulit aliquāta que suo plo
go discernunt? Proprio autē labore imo grē
dei dono exposuit idē rufinus symbulū. vt in
eius opacōe alij nec exposuisse credant? Dis
seruit ⁊ bñdictōem iacob sup p̄iarchas tri
plici idē historico morali ⁊ mistico sensu Scp̄
fit et eplās ad timorē dei hortatorias mltas
inter q̄s p̄minent ille q̄s ad pbam dedit hy
storie etiā ecclesiasticē. quā ab eusebio scriptā ⁊
ab ipso dixim? iterptatā. addidit decimū et
vndecimū libꝝ Sz et obtrectatoꝝ opusculoz
suoz rñt duobꝝ voluminibꝝ arguēs ⁊ diuēs

se dei intuitu et ecclie utilitate auxiliante dno in
geniu agitasse. illu vero emulacōnis stimulo
incitatu ad obloquiū stilū vertisse

capitulū xvij.

Tychonius natione afer in d'nis litteis
eruditus iuxta historiā sufficiēter. et in
secularibz non ignarus fuit in ecclesiasticis qz
negocijs studiosus. scripsit de bello intestino
libros tres. et exposiōnes diuersay causarū
in quibz ob suoz defensionē ātiquay memit
synodoz. **E** qbus omnibz agnoscat donacōe
ptis fuisse. **C**ōposuit et regulas ad inuestigā
dā et iueniēdā itelligentiā septuay septē q's
in vno volumie cōclufit. **E**xposuit et apoka
lipsum iohānis ex integro. nihil i ea carnale
sed totū intelligēs spiritale. **I**n qua exposiōe
dixit angelicā stacionē corp⁹ esse. **M**ille qz
annoꝝ regni i iustoz post resurrexiōē futū
suspiciōē tulit. neqz duas i carne mortuoꝝ
resurrexiōēs futuras. vnā iustozū et aliā in
iustoz. sed vnā et semel omniū in qua resur
gent etiā abortiui reformati. ne qd humani
generis deformatū et aimatū substācie inte
reat ostendat. **D**istinctionē sane duay resur
rectionū ita facit vt p'mā quā iustozū apoka
liphs dicit credam⁹ mō in ecclie icremēto agi
vbi iustificati p fide. a morticim⁹ pecōꝝ suoz

p baptismū. ad vite eterne stipendiū suscitā
tur. Secda vō generalit oīs hoīm carnis. Flo
ruit hic vir etate q̄ ante memoratus rufinus
theodosio a filio eius regnātibz **Ca. xix.**

Auer? presbz cognomēto sulphia?
aquitanice puicie vir. genere a lris
nobilis. a paupertatis atq; humilitatis amo
re aspicius. car? etiā sanctoy viroy martini
turonēsis episcopi. a paulini nolēb. scripsit.
non contempnēda opuscula. Nam epl̄as ad
amorem dei et cōtemptū mūdi hortatorias.
scripsit sorori sue mltas q̄ et note sūt. Scrip
sit et ad paulinū predictū duas. et ad alios
alias. sed quia mali quibz etiā familiaris ne
cessitas iserta ē non digerunt. opoluit a pro
nias Scripsit a ad multoy pfectū vitā bñ
martini monachi et episcopi. signis et pdi
gijs ac virtutibz illustris viri. et collacōnem
postumiani et gallise mediāte et iudice. de cō
uersatiōe monachoy orientaliū. a ipsius
martini habitā in dialogi spēm. duabo insci
fionibz cōprehendit. in quarū priore refert
suo tpe apud alexandriā sinodo epoy decre
tum. origenē cauti? a sapiētibz p bonis legē
dum. et a min? capacibz p malis refutandū
Hic in senectute sua a pelagianis deceptus.
et agnoscens loquacitatis culpā. silenciū vñ

ad mortē tenuit. vt peccm qđ loquēdo strax
erat. tacēdo penitus emendaret **Ca. XX.**

Antioch^{us} ep̄s. scripsit aduersus aua
ritiam vnū et lō gum volumen. et in
curacōne cœi q̄ a saluato^{re} illuīnatus
est omeliā p̄posuit p̄punctōne timoris dei et
huilitate plenā. **Moxit** archadij impatois
tempore. **Cap. XXI.**

Suerianus gauellen^{sis} ecclē ep̄s in di
uinis scripturis eruditus et in ome
lijs declamator āmirabilis fuit. **Ūn** a
frequenter ab ep̄o iohanne et impatore ar
chadio ad faciendū s̄monē cōstātinopolim
vocabat. **Legi** eius expo^sicōez in eplam ad ga
lathas. a de bap̄mo et epiphāie solempni
tate libellū gratissimū. **Moxit** iunioze theo
dosio filio suo in bap̄mo ipantē **Ca. XXII.**

Nicas romaciane vr̄bis ep̄s. p̄posu
it simplic^{is} a nitido sermōe sex p̄petē
tibus ad bap̄tismū instructōis libel
los in quibz cōtinet p̄rim^{us} qualiter se debent
agere p̄petētes qui ad bap̄tismi grām cupi
unt puenire. **Secūd^{us}** de gentilitatis erroribz
in q̄ d̄t suo pene tpe melādiū q̄ndā p̄rim^{us} fa
miliā ob liberalitatē. et gadartiū rusticiū ob
fortitudinem ab ethnicis eē inter deos trans
latos. **Tercius** liber de fide vnice maiestatis

Quart? adūsus genealogiā. Quintus de sim-
bulo Sext? de agni paschalis victima. Ediz-
dit a ad lapsam v̄ginē libellū. pene in oibus
libētibus emulacōis incētūū **ca xxiiij**

Olympius nacione hispan? ep̄s. sc̄p̄fit
libz̄ fidei. adūsū eos q̄ naturā a nō ar-
bitriū in culpā vocāt oñdes nō creatōne s̄ in
obediētia insertū nature malū.

capitulū xxiiij

BAchiari? vir xp̄iane philosophie nu-
dus a expedit? . vacare deo disponēs
etiā pegrinationē ppt̄ oseruādā integritatē
elegit. Edidisse dicat̄ grata opuscula . s̄ ego
tantū vnū ex illis libellū de fide legi. in q̄ satis
facit p̄tifici vrbis adūsū q̄rulos et ifamato-
res pegrinacōis sue a idicat se nō timore hōi-
nū. s̄ dei causa pegrinacōem suscepisse vt exi-
ens de t̄ra sua a cohēs fieret abrahe p̄iarche

capitulū xxv.

Abbati? gallicane ecclesie ep̄s roga-
tus a quadā casta a cristo dicata v̄gine sc̄da
noīne. cōposuit librū de fide adūsus marci-
nem a valētīnū eius auctorē. a adūsus euno-
miū a eius magistrū aeciū. ostendēs eis rati-
onē scripturaz̄ testimonijs vnū esse deitatis
principiū vnū esse deū eternitatis auctorē a
mūdi ex nihilo cōditore. simulq; et de cristo.

q̄ non in fantasia hoimo apparueit. ⁊ reram
habuerit carnē p̄ quā manducādo. bibendo
lassando. plozādo. paciendo. moriendo resur
gendo verus p̄batur hō. Hijs em̄ marcion
et valentin? cōtrarij extiterūt asserētes duo
esse deitatis p̄cipia et x̄pm̄ venisse in fanta
sia. Aedō v̄o et eunomio eius discipulo ostē
dit p̄m̄ ⁊ filiū non duarū esse naturay ⁊ di
uinitate pariliū. sed vni? essentie. ⁊ alter ex
altero. i. ex patre filiū. et alterū alteri cōter
nalem. cui crudelitati Aedus ⁊ eunomio? cōn
tradiant

Capitulū. xxvi.

Psaac sc̄psit de sancte trinitatis trib?
p̄sonis ⁊ re incarnacōne d̄m̄ libzium
obscurissime disputaōnis et iuolutū
sermonis. ⁊ firmās ita in vna deitate tres eē
p̄sonas. vt tamē sit aliquid in singulis pro
p̄riū qd̄ nō habz alia patrē. s. hoc habere p̄
p̄riū. q̄ ipse sine origine origo sit aliozū. fi
lium hoc habere prop̄riū qd̄ genitus genis
toze non sit posterior. sanctū sp̄m̄ hoc h̄re
prop̄riū qd̄ nec fās nec genit? ⁊ tñ sit ex al
tero De incarnacōe v̄o ita sc̄psit vt manētibus
in ea duabz natuis vna credat̄ filij di p̄sona

Arsin? monach? sc̄psit **ca. xxvij.**
adūsus eos q̄ rebaptisandos hereti
cos decernūt. docēs nec legitimū esse

nec deo dignū rebaptizari illos q̄ i noīe simp
licē xp̄i. vel noīe p̄ris et filij et sp̄s sc̄i. q̄uis
p̄uo sensu baptizent. h̄ post sancte trinitatis
et xp̄i simplicē cōfessionē sufficē ad salutē ma
nus ip̄osicōem catholici sac̄dotis ca xxviij.

Macharius aliq̄ mōch? sc̄p̄fit in vrbe ro
ma adūsu mathematicoꝝ libꝝ in quo
labore orietaliū q̄siuit solacia scripturarꝝ

Eliodor? alius atiochie ca xxix.
p̄f biter edidit de v̄ginitate egregiū et
sc̄is sc̄p̄curis instructū volumē. ca xxx.

Iohānes iherosolimitay ep̄s sc̄p̄fit
adūsu obtrectatoꝝ studij sui libꝝ. in
q̄ ondit se nō origenis igeniū. nō fidē secuti.

capitulū xxxi.
Paulus ep̄s sc̄p̄fit de penitētia libellū
in q̄ dat legē penitētibꝝ ita debē dolē p̄ pc̄is
ne sup̄ mēsurā tristicie imēnitate desperaciōis
m̄gātur. capitulū xxxij.

Eliudius auxēci discipulus symachi
imitator. sc̄p̄fit religiois q̄dē studio h̄
non sc̄dm scienciā libꝝ neqꝫ sermone neqꝫ ve
ra ratione nitidū. in cuiꝝ ope ita sanctay sc̄p̄
turarum sensū ad suam pueritatē flectere co
natus est. vt earū testimonijs asserere volu
erit sanctā mariam post natiuitatem domini
q̄ virgo peperit ioseph sponso suo iunctam

et col
baro

Quāt
oīa i
to il
qđ d
quō
iuuen
vt se
a de
bui
alig
nea
tuo
pac
in il
ctah
stion

C
non
lic

et eplam continēte gesta sui tps apud barz
baros martirū.

Cap. xxxviii.

Augustinus afer yponēs oppidi ep̄s
vir erudiōe dīna a hūana orbi cla
rus. fide integer. a vita pur? scripsit.
quāta nec inueniri p̄nt Quis ergo ghetur se
oīa illius h̄re Aut quis tāto studio legat q̄n
to ille scripsit. Dñ ex multa eloq̄ntia accidit
qd̄ dixit p̄ salomonē sp̄s sand? Ex multilo
quio non effugies pecc̄m Edidit tñ senex qd̄
iuuenis ceperat de trinitate libros. xv. quibz
vt scriptura ait. introduct? in cubiculū regis
a decoātus veste multifaris sapiēcie dei. exhi
buit eccām nō h̄ntem maculā aut rugam v̄l
aliquid huiōi De incarnatiōe quoq; dei ydo
neaz edidit pietatē De resurrexiōe etiā mor
tuoz simili acurr̄it sinceritate. licz minus ca
pacibz dubietatez de abortiuis fecerit. erroz
tñ illius sermone multo vt dixi tractus lus
eta hostiū exaggeratus necdū heresis que
stionem absoluit

Cap. xxxix.

Rosius presbiter hispan? genere.
vir eloquens a historiarū cognitoz
scripsit aduersum querulos xp̄iani
nominis qui dicunt defectū romane rei pub
lice christi doctrina inuectum libz os septem

in quibus tota? pene mūdi tēporis calamitates
et misērias ac belloꝝ inq̄tūdines replicās.
on̄dit magis xp̄iane obseruācie esse. q̄ tra
meitū suū res rōna adhuc duraēt. ⁊ pacē cul
ture dei pacatū retinēt ipiū. Sane in p̄mo de
scribit p̄sicionē orbis oceani inēfusione et
tanais limitibus inēfusu. sitū locoꝝ. noīa ⁊ nu
mey. moresq; gentiū. q̄litates regionū. uicia
belloꝝ ⁊ tirānidis exordia. finitimo sanguine
dedicata. Hic ē orosius q̄ ab augustino p̄dis
cēda aīe racione ad ih̄onimū missus. rediēs
reliq̄as b̄ti stephani p̄mi martiris tunc nup
inuētus p̄m? itulit occidēti. Claruit extremo
pene honozij ip̄atoris tēpore. **cap. xl.**

Maxim? tauricēsis ecclie ep̄us vir in d̄mis
sc̄pturis satis itentus et ad docēdā ex
tpe plebē sufficiēs. cōposuit in laudē ap̄loꝝ
tractatus. et in iohānis baptiste. et generalē
ōniū martirū omeliā. ⁊ et de capitulis euā
gelioꝝ. ⁊ actū ap̄loꝝ mltā sapientē cōposuit
Fecit et duos de uersacōne sc̄i eusebij vercel
lēsis ep̄i ⁊ cōfessoris tractat? ⁊ de sc̄i cyprīaī
De baptisimi gr̄a librū edidit. De auācia de
hospitalitate. de defectu lune. de elemosinis.
de eo qd̄ sc̄ptū est in ysaya. caupones tui mis
eruerūt vinū aq̄. de passione d̄m. de ieiunio ser
uoz dei gn̄ali. de ieiunio speciali q̄dragesime

et q̄ nō fit in eo iocandū. de iuda tradito. de
cruce dñi. de sepulchro ei. de resurrectione ip̄si.
de accusato et iudicato dño ap̄d pilatū. de ka
lendis ianuarij. Omelias de natali dñi. ome
lias de epiphania. de pascha et penthecoste
multas. de hostibz carnalibz non timēdis. de
gracijs post cibū agēdis deo. de penitētia mi
nuitay. et multas alias ei. omelias de diuer
fis causis habitas legi q̄s nec retineo. Mori
tur honorio et theodosio iunioze regnātibz.

capitulū. xli.

Petronius bononiensis ecclie ep̄s vir sc̄e
vite et mōchoz studijs ab adolōcētia exerci
tatus scrip̄sisse putat vitas patrū egiptū mō
choz quā velut speculū ac normā p̄fessiois
sue mōchi āplectūtur. Legi sub ei. noie de or
dīnacōne ep̄i ratione. et huilitate plenū trac
tatū. quē ligua elegācioe ostendit nō ipsius
esse. h̄ vt q̄dam dicūt patris ei. petronij elo
quētissimi et eruditissimi in secularibz litteris
viri. et credēdū. nā p̄fectū p̄tozj fuisse se i ip̄o
tractatu designat. Moritur theodosio archa
dij filio et valētiniano regnātibus. ca. xliij.

Pelagius hēsiarches añq̄ pdētur hē
ticus. scrip̄sit studiosz vis necēria tres
de fide trinitatis libros. et p̄ actuale ouersati
one eulogiaz ex dñis sc̄pturis librū vnum

capitulum indicij in modum sancti cipriani
martiris prefiguratum Post heretici publicatus
scripsit heresi sue fauenda. **Ca. xliij.**

Innoentius urbis rome episcopus scripsit
decretum occidentale et orientale ecclesiarum
aduersus pelagianos datum. quod postea
successor eius papa iohannes latine promulgauit.

Elestius antequam pelagiani dogma
ma incureret. mo adhuc adolescens.
scripsit ad penes suos de monasterio epistolas
in modum libelloy tres. in omnibus deum desideratibus
necessarias morales Siquidem in eis dictio nihil
vicij potuit postmodum. sed totum ad virtutis incita
mentum tenuit **Ca. xlv.**

Iulianus episcopus campanus vir acris in
genij in divinis scripturis doctus greca
et latina lingua scolasticus. priusquam in
pietate pelagij in se aperiret clarus in docto
ribus ecclesie fuit Postea vero heresim pelagij
defedere nisus. scripsit aduersus augustinum
impugnatorum illius libros quatuor. et iterum libros
septem Est et liber altercationis amboy. partes su
as defendentium Hic iulianus elemosinis tunc fa
mis et angustie indigentibus omnibus prerogatis mul
tos misericordie spe nobilitum. precipueque religio
sorum illicitis heresi sue sociavit Morit valentiniano
et constantino filio eius ipante **Ca. xlvj.**

Lucianus presbiter vir sanctus cui *ca xlvj.*
reuelavit de temporibus honorum et theodo-
dosi augusti locum sepulchri et reliquarum corporis
sancti stephani matris primi. scripsit ipsa euclacoez
ad omnem ecclesiarum personam greco sermone *ca xlvij*

A vitus presbiter homo hispanus genere. ante re-
lata luciani presbiteri scripturam in latinum
transtulit sermonem et addita epistola sua pro orosio
occidentibus dedit *ca xlvij*

Paulinus nobile capane episcopus composuit
versu breuia sed multa. et ad celsum quem-
dam epitaphium vice consolatorum libellum super mor-
te christiani et baptizati infantis. spe christiana mu-
nitum. et ad seuerum plures epistolas et ad theodosium
impatorem ante episcopatum prosa panagiriaca su-
per victoria tyrannorum. eo maxime quod fide et orati-
one plusquam armis vicerit. fecit et sacramento-
rum et hinciarum Ad sororem quoque epistolas multas de
conceptu mundi dedit. et diuisis causis diuisa dispu-
tatione tractat edidit. precipue tamen omnium opuscu-
lorum eius est liber de penitentia et laude generali mar-
tium. Claruit temporibus honorum et valentiniani. non so-
lum eruditione et sanctitate vite sed et potentia aduersum

Eutropius presbiter scripsit de moribus *ca xlix*
fit ad duas sorores ancillas christi. que ob de-
uotionem pudicie et amorem religionis exheredate
sunt a parentibus epistolas duas in modum librorum

consolatorias. eleganti a apto sermone duas.
nō solū rōe s; etiā testimonijs scripturāz multas

Eugrius alter scripsit alterica **Ca. I.**
tionē simois iudei a theophili xpiani.
que pene oībo nota est **li.**

Agili? diacon? dposuit ex t̄dicōe p̄m
mōchoy regulā. q̄ in cenobio ad p̄fem
f̄m in duētū legit. b̄uiato a apto sermōe toti
us mōsticē p̄fessiois in se tenentē disciplinā

Atticus cōstātinopolitan? ep̄s **liij.**
sēp̄it ad reginas archadij ipatoris
filias d̄ fide ar̄gitate liby valde egre
giū in q̄ p̄ueniēs nestorianū dogma ipuḡt.

Nestor hēsiāches cū ātiochie ecclē **liij.**
p̄sbiter insignis in doctōdo ex tpe decla
matoz haberet. dposuit īfinitos tracta
tus diūsay. i. expositionū. in q̄bo etiāz subtili
nequicia īfudit postea pdite impietatis vene
na. q̄ mōl̄ interdū occultabat suadela. Post
quā v̄o eloq̄ntia ei? a abstīniētia cōmendāte
cōstātinopolitane ecclē pōtificatu donatus
est. a aptū se hostem ecclē quē diu celabat
oñdens. scripsit liby q̄si de incarnacōe dñi lē
et duob; d̄ine sēptuē testimonijs p̄uo sensu cō
structū. in q̄ q̄cqd̄ asseuerauerit in catalogo
hēticoy demonstrat **Ca. liij.** adūsū
Elestin? vrb̄ rome ep̄us decreta sinodi

sup̄dictū nestorē dictauit habitūq; volumē
describēs ad oriētis et occidētis eccl̄ias dedit.
firmās duab; in xp̄o manētib; p̄fecte natu
ris. vnā filij dei credēdā esse p̄sonā. Huic etiā
sentētie sup̄d̄cūs nestor ostēsus ē esse contrariū?
Diliter etiā scriptus successoz celestini p̄ ead̄ re
et ad ipsū nestorē et ad oriētis ep̄os aduersū
errorē ei? succidendū sentētiā direxit **ca lvi.**

Theodor? anchiran? galacie ep̄s sc̄psit
aduersū nestorē adhuc ephesi posit?
librū red arguōis et d̄futaōis dyaletica q̄dē
arte orditū. sed auctoritate sc̄ay sc̄pturay de
textū. Multis em̄ assercōib; vsus ē anq̄ sc̄p
turay testimonia poneret **ca lvi.**

Fastidius britānoy ep̄s sc̄psit ad fac
le q̄ndā de vita xp̄iana liby vnū. et aliū
de viduitate suāda sana et deo diḡ doctrīa.

Cyrillus alexādrie eccl̄ie **ca lvij.**
ep̄s edidit variay. i. exp̄sionū trac
tatus. omelias etiā d̄posuit pluimas q̄ ad de
clamādū a grecie ep̄is memorie d̄mendātur
Pretēa libri ei? sūt de sinagoge defectu de fide
adūsu hēticos. et peccatū itencōe adūsu nesto
rē liby d̄posuit. q̄ attitulat. i. castigacō. i. q̄ oia
nestois otulta p̄dūf. et p̄dita d̄futaō. **lvij.**

Thimothe? ep̄s. d̄posuit liby de natitate
d̄m̄ s̄m̄ carnē q̄m credit i epyphaia sc̄ay

Veporiz? adhuc möch? postea p̄s b̄z. **li**
p̄sumēs de puitate vite. quā arbito tm̄
a conatu p̄opo nō dei se adiutoio obtiuisse
credideāt. pelagiū dogma cepeāt se q̄. h̄ a gal
licais doctoribz amomit? a in affrica p̄ augu
stinū a deo emēdat? . sc̄p̄it emēdacōis sue li
bellū. in q̄ satisfacit de errore. et gr̄as agit de
emēdacōe. fil̄ a qd̄ male senēāt de icarnacōe
xp̄i corrigēs. catholicā im̄az tulit dicēs. manē
tibz in xp̄o duabo naturis vnā credi filij dei

Capitulū. IX. p̄sonam.

Aetorius rethor marfilic̄s ad filij sui
etheri p̄sonā omentatus est in gene
sim. i. a p̄ncipio libri vsq; ad obitū abrahe
patriarche. iij. edidit libros cristiano quidē
et pio sensu. sed vt pote seculari lr̄tura occu
patus homo. a nullius magisterio in d̄inis
scripturis exercitatus. leuiois ponderis sen
tentia figurauit. **Moxit̄** theodosio et valēti
miano regnantibz

Ca. lxi.

Ossianus natiōe scita. a stātinopoli
a iohāne magno ep̄o dyacon? ordi
natus. apud massiliā pres̄ b̄z. dididit
duo mösteia. i. viroz a muliez. q̄ vsq; hodie ex
tāt sc̄p̄it expiētia mgr̄ante lib̄to s̄mōe avt
apti? dicā sensu v̄ba inueniēs. et actōe liguā
mouēs. res oim möchoz necārias p̄fessionī

id est de hitu mōchi. et de canonico oracionū
modo atz psalmoz. q̄ in mōsterijs egipti die
noctuz tenet libros tres. institucōnū librū
vnū De origine ⁊ quātitate ac tmedijs octo
pncipaliū viciōrū libros octo. singulos q̄dē
de singulis vicijs expediēs. Digessit etiā col
lacōes cū p̄ibz egipcjs habitas. hoc est de
destinacōne mōchi ac fyne. de discrecōe. de tri
bus ad seruiendū deo vocacōnibz. de pugna
carnis adūsus sp̄m. ⁊ spūs adūsus carnē. De
natuā oīm viciōz. de nece scōz. de mobilitate
āie. de octo pncipalibz vicijs. de q̄litate orōis
de pfectis. de castitate. de p̄tectione dei. de sc̄ie
tia sp̄itali. de d̄imis carismatibz. de amicitia. de
diffiniēdo vel nō diffiniēdo. de tribz ātiqz ge
neribz mōchoz. ⁊ q̄to nup exorto. de fide ⁊
nobite ⁊ hēmite. de satisfactiōe penitētie. de
remissione quinq̄gesimē de nocturnis illusiōni
bus. de eo qd̄ dicit ap̄ls. nō em̄ qd̄ volo facio
bonū. s̄ qd̄ nolo malū hoc ago De mortifica
cōne. Et ad extremū rogatus a leone archi
acono. postea vrb̄ rome ep̄o. scripsit adūsus
nestorē de icarnacōne d̄m libros. viij. et i hys
scribēdi ap̄d massiliā ⁊ viuēdi finē fecit. theo
dosio et valentiniano regnātibus.

Philippus p̄s biter aus ca lxxij
ditor iherosolym̄i amētat? in iob edidit

g iij

sermone simplicia librum Regi et eius familiares
epistolas et valde falsas et maxime ad paupertatis
et dolorum tolerantiam exhortatorias. **Moxit**
marciano et antio regnantibus **Ca. lxxij.**

Exheretice lugdunensis ecclesie presbiter. scripsit
ad vianum propinquum de contemptu
mundi et secularis epistole philosophiam epistolam
vnam scolasticam et rationabili sermone. Differuit etiam
ad personam filiorum saloni et veram postea epistolam
obscura queque sanctarum capitula scripturarum. **Et**
sancti cassiani quodam opuscula lato tenso sermone
angusto ubi resoluens tramite in vno coegit
volumine aliasque tam ecclesiasticis quam monasticis stu-
dijs necessaria. **Moxit** sub valentiniano et mar-
ciano principibus **Ca. lxxij.**

Uincertus natione gallus apud mona-
sterium lirinense insule presbiter. vixit in
scripturis sanctis doctus et noticia ecclesiasti-
corum dogmatum sufficienter instructus. composuit
ad euitanda hereticorum collegia. mititudo satis et
apto sermone validissimam disputationem. quam
abscondito nomine suo attulauit pegno aduersum
hereticos. **Cuius** operis que secundum libri maximam in sce-
dulam partem a quibusdam fuerat perditam capitulorum rep-
perit. relictis paucis sermone sensu pristino com-
pexit. et in vno libro edidit. **Moxit** theodosio
et valentiniano regnantibus

Sagarius scripsit de fide ad **Ca. lxxv**
uersum presumptuosa hereticorum voca
bula que ad struendam immutanda sancte tri
nitatis noia usurpata sunt dicentium preem non
debere preem dici ne in preem noie filius resonet
h ingenuum et infectum ac solitariu nuncupandum.
ut quicquid extra illum est persona extra illum fit et
natura. ostendens et preem qui eiusdem est nature
posse dici ingenuum et scripturam dixisse ex se ge
nuisse in persona filium non fecisse. et ex se protulisse
spiritum sanctum in persona non genuisse neque fecisse
sub huius seagrini noie septem de fide et reguli fi
dei libros pretertitulatos inueni. h quod lingua vari
ant non omnes eius credidi esse. **Ca. lxxvi.**

Saac presbiter antiochene ecclesie scripsit
suo sermone logico tpe et multa. precipua
tamen cura aduersum nestorianos et eutichia
nos. Ruina etiam antiochie logico carmine plax
it eo auditores ibidem sono que efremiti diacon
nicomedie lapsu. **Doct. leone et marino reg
nantibus**

Capitulum. lxxvij.

Saluanus massiliensis ecclesie presbiter
humana et diuina literata instructus.
et ut absque inuidia loquar episcoporum
magister scripsit scolastico et aperto sermone
multa ex quibus ista legi. De virginitatis bo
no ad marcellum presbiterum libros quatuor

De pñi iudicio libros v. et p eoz meito satisfactiois. ad saloniū ep̄m libz vnū a expofitiois extreme ptis libri ex eccl̄astis ad claudiū ep̄m viēneſem librū vnū. Ep̄lay librū i. et i morē grecoꝝ de pñcipio geneſis vsqz ad adicōem hoim̄is cōpoſuit v̄ſuū q̄ſi examerō librū vnū Omelias ep̄is multas Sac̄mētoꝝ vero q̄ti nec recoꝝdca Diuit vsqz hodie in ſe nectute bona

capitulum lxviij.

Daulin? opoſuit tractat? de iūcio q̄dra geſie de q̄bus ego duos legi. de die dñico paſche. de obediētia. de penitētia. de neophitis.

Hilarius arelatēſis ep̄s ca lxix
vir in ſc̄is ſc̄pturis doctis paup̄tatis amator et erga inopū p̄uifionē nō ſolū mēz tis pietate ſ; et corp̄is ſui labore ſollicit? .nā p̄ reficiēdis paup̄ibus etiā ruſticaōez cōtra vires ſuas hō genē clarus a lōge aliē educa tus exerauit ſ; nec in ſpiritualib; neglerit. nā a in doctōdo grām habuit et abſ; p̄ſonay accep cōe oibus caſtigatū opus p̄dicatōis igeffit Ingenio vero imōc̄li aliq̄ a pua edidit. q̄ eru dite aie a fragilis ligue idicō ſūt ip̄ q̄bo p̄a pue a ad multoꝝ vtilitatē necario opere viz tam ſc̄i honorati decessoris ſui opoſuit **M**o ritur valētiano a mariano impante.

Leo vrb̄ rome ep̄s scripsit ad fla **lyt**
uianū cōstātinopolitane eccl̄ie ep̄m ad
uerlum eutiēm presbiterum qui tunc ambi
tōe ep̄atus nouā heresim in eccl̄ia moliebat̄
inducere epl̄am in q̄ amon̄z eū vt si cōfiteret̄
errore. et polliceret̄ emēdationē reciperet eū
Sinat̄ p̄siterz̄ icepto cū sua h̄esi dāpnaret̄
Sic̄r docz̄ in ipsa epl̄a q̄ d̄inis cōfirmat̄ testi
monijs d̄n̄m n̄m ib̄m xp̄m sic̄ p̄ne d̄inita
tis filiū ita v̄z hūane nature eē hoīem credē
dum. i. ex carne v̄ginis carnē extraxisse. q̄ nō
de celo coz̄p̄ exhibuisse sic̄ eutiēs asserebāt
Moz̄if̄ leone et marino ip̄antibz̄ **ca. lxxi.**

Melchimus mesopotami? p̄sbz̄ ap̄d an
tiochiā scripsit aduersū eutiē egregiū
libellū. q̄ alia scribē d̄z̄ q̄ necdū legi **ca. lxxij.**

Thymotheus extincto ab alexandri
nis p̄terio ep̄o tumultuante adhuc
plebe. aut voluit aut passus est se ab
vno ep̄o in locū occāsi ep̄i fieri et ne cōtra fac
tus merito abicere ad gratiā plebis que p̄
terii exosum habueāt om̄es quibz̄ ille cōmu
nicauerat nestorianos eē p̄nūciat et maculā
cōsciēcie temeritate abluendā presumēs scrip
sit ad leonē impatorez̄ libellū valde suasoriū
quē p̄uo sensu patrū testionijs itantū roboā
re cōnatus ē vt ad decipiendū ip̄atorē q̄ suā

hēsim ōstituēdā pene leonē vr̄b rome pōtifi-
cem. a calidonēsem sinodū ac totos occidēta-
les ep̄s illoy āmiculo nestorianos oñderz
S; fauēte deo a calidonēsi cōsilio hostis ecc-
lesie cōarguit et ōfutat. Diuē adhuc ī exilio
iā hēsiarches dicit et hētur Hūc ipsū libellū
noscedi grā ego rogat? a fr̄ib; in latinū trās-
tuli a cauedū p̄titulauī ca lxxiiij.

Asclepius afer in vagēsi tritoio vici nō
grādis ep̄us. sc̄psit adūsū arrianos a
mō adūsū donatistas scribē dicit In doctōdo
aut ex pte grādi opimione celebrat. lxxiiij.

Petr̄ ediffene eccie p̄s biē. declamator
dignis. sc̄psit variay causay tractatus
et in more sc̄i efrem diaconi psalmos metro
cōposuit ca lxxv.

Paul̄ pres biē nacōne vt ex dās eius
vgnoui pānomi? sc̄psit de v̄ginitate seruā-
da. a cōceptu mūdi ac vite īstitutōe. vel ī mo-
rū cōrectiōe mediocri sermone. h̄ dīno cōdi-
tos sale libros duos ad psonā cuiuscā nobi-
lis a xp̄o dicatē v̄ginitis ōstātie noīe. in q̄bus
memit iouiniāni hētici a voluptatū ac libidi-
nū p̄dicatois. cui ī tm̄ cōtinētis vite a caste in-
stitutō ōria fuit vt inē luxuriosas ep̄ulas aīe
reputaēt b̄titudinē ca lxxvi.

Pastor ep̄s cōposuit libellū ī mod̄ simboli

puā. totā pene ecclāsticā crudulitatē p smas
ctinētē. in q̄ int̄ ceteras diff̄ētio^m p̄uitates. q̄s
p̄missas auctoz vōbul anathematizat. p̄scil
lianos aī ipso auctore noīe dāpnat **lxxvij**

Uictor cartēne mauritaie cītatis ep̄s.
scripsit adūlū arrianos libyvū. et
de p̄nia libyvū. in q̄ et regulā viue
di penitētibz. iuxta scripturaz auctoritatē in
stituit **Ad** basilū q̄ndā sup morte filij sola
toriū liby spe t̄surrexiōis p̄fcā istructōe mu
nitū. **O**melias etiā op̄osuit ml̄tas q̄s a fr̄ibz
salutis pp̄rie sollicitis. in libris digestas sua

Ca. lxxviii ri agnou

Bonomi castelliane mauritaie oppidi
ep̄s. scripsit adūsus ecclā inimicos iu
deos et arrianos et alios hēticos. **C**ōposuit
etiā sacroz egregiū volumen. **Ca. lxxix.**

Eustachius massiliēsis ecclāe p̄s b̄z. vir in d̄inis
scripturis doct̄ et in earū sensibz subtilis
sima q̄dā exercitacōe ibutus. lingua q̄z scolas
ticus. hortatu sc̄i wnerij ep̄i exerp̄sit de sc̄is
scripturis lectōes totiū āni festiuis diebz aptas
r̄nsoria etiā psalmoz capitla tp̄ibz a lōmibz
agruētia. **Q**d op̄ tā necariū in ecclā a lecto
ribz p̄bat. vt expetitū sollicitudinē tollat a
morā. plebiqz igeāt sc̄iaz celebritati decore. s̄
a ad p̄sonā sc̄i eustachij ep̄i successoris sup̄dēi

hois dei. p̄p̄osuit sac̄m̄etoz̄ egregiū nō puū
volumē. p̄ mēbra quidē oportunitate officioz̄
a tēpor̄ p̄ lectionū textū. psalmoz̄q; serie a
cātionū distretū. s̄ supplicādi deo a cōtestādi
b̄n̄ficioz̄ ei?. soliditatis sue cōsentaneū. Quo
ope ḡuissim̄ sensus a castigate eloquēcie ag
nouim? viz. Omelias etiā dē declamasse. q̄s
a haberi a fidelib; viris cognoui. s̄ ego nō le
gi. *Moz̄it̄ leone a marciano regnātib;.*

Quāctius p̄sbit̄ nacōne *ca lxxx.*
gallus. id̄imis sc̄pturis exērcitat? lin
guā habēs vsu loquēdi et maiori lectioē por
litā. cōmētatus est in psalmos *Cui? opis lez*
gi aliqua homi dei cānate me audiēte p̄mit
tēs simul si dñs vitā a vires daret. se in totū
psalteriū eodē studio laboratuz̄ *ca lxxxi.*

Syrus genē alexādrin? arte medic? ex
philosopho mōchus. vir dicēdi pit?
scripsit adūsus nestorē prius elegantē a forti
ter. mō aut̄ dū in illo nimis iuenitur a filo
gissim̄ magis q̄ scripturis agit. timothianū
dogma fouē cepit. Deniq; ābiguus etiā sui
suspēdit aīnū a cōsensu calcidonēs decreti. nec
acq̄escendū putat filiū dei duab; post incar
nacionē cōstare naturis

SAmuel ediffene ecclē p̄sbit̄ *ca lxxxii.*
multa adūsū ecclē inimicos s̄iro s̄mone

construere dicit: p̄cipua tñ intencōe cōtra nesto-
rianos ⁊ euticianos ⁊ timothianos. nouel-
los s̄ sibi diuersos hereticos. Dñ ⁊ frēq̄nter
triformē bestiā eccl̄astica in simul sentētia cū
auctoritate sc̄arum scripturāz sūmati q̄z ferūt.
ostendēs nestorianis deū in hoīe nō purum
hoīem ex uirgine natū euticianis uiam hūa-
ni generis carnē a deo assumptā. ⁊ non de cœ-
lo exhibitā nec crassi aeris substantiā in car-
nem in cōcessisse formatā timothianis ita carnē
uerbū factum ut manēte uerbo in sua substā-
tia et hoīe in sua natura. societate non cōmix-
tione vnam filij dei reddidisse p̄sonā. Diuere
ap̄d cōstantinopoli d̄r. nā initio collati ante
mo ip̄erij ⁊ sc̄pta e? ⁊ eē eū in carne cōgnouit

Qlaudi⁹ uienens̄ eccl̄e p̄sbit̄ **lxxxiiij**
vir ad loq̄ndū artifex. ⁊ ad disputā-
dū subtil̄. cōposuit tres q̄si de statu vlt̄
sb̄a aīe libros. in q̄b̄ agit itencōe tota. q̄tin⁹
cōndat aliq̄d eē icōz poreū p̄ter deū **lxxxiiij**

Prosper hō aq̄tanie regionis fmōe
scolasticus ⁊ assercōib̄o neruosus mlt̄
ta cōposuisse d̄r. Ex q̄b̄ ego cronica
noīe illius p̄titulata legi cōtinētia a p̄mi hoīs
cōditione iuxta d̄imay scripturay fidē vsq̄ ad
obitū valentiniani augusti et captiuitatē v̄z
his rome a gensericō wandalozū rege factā

Legi a liby aduſus opuscula ſub pſona caſſi
fiani q̄ ecclia dei ſalutaia pbat ille ifamat no
ua ſhe em̄ vera caſſiani a pſperi de gra dei a
libero arbitrio ſentētie in aliq̄bus ſibi ōtraie
inueniuntur Epistoſe q̄z pape leonis aduſus
eutiē de vera xp̄i incarnacōe ad diuſos date
et ab ipſo dictate dicuntur ca lxxxv.

F Augustus ex abbate lirinēſis mōſterij
apud regiū gallie ep̄s fact⁹. vir in di
nis ſc̄pturis ſatis itentus extradicoē ſimboli
occafioē accepta opoſuit librū de ſpū ſancto
in q̄ oñdit eū iuxta fidē p̄m et cōſubſtātiale
et coēnū eſſe p̄ri a filio. ac plenitudinē trini
tatis optinētem. Edidit q̄z opus egregiū de
gra dei q̄ ſaluamur. iquo ope docet grām dei
ſemp a iuitaē et p̄cedere a adiuuaē volūtate
noſtra et q̄d q̄d ipſa libtas arbitrij p labore
pie mercedis acq̄ſierit nō eſſe p̄priū meritū
ſed grē donū Legi ei⁹ a aduſū arianos a ma
cedomanos puū libellū inq̄ coeſſenciale p̄di
cat trinitatē et aliū aduſū eos q̄ dicūt eſſe in
creaturis aliq̄d incorporeū in q̄ a diuis testi
monijs a paty confirmat ſentēcijs nihil credē
dū incorporeū p̄ter deū Est a eius epla in mo
dū libelli ad diaconū quēdā gratū noie edita
qui a fide catholica diſcedēs ad neſtorianam
abhj ipietatē In q̄ epla monet eū credē ſc̄az

maria v̄ginē nō purū hoīem genuisse q̄ pos-
tea d̄mitatē suscipēt. h̄ deū v̄x in hoīe vero
Sūt vero eius ⁊ alia scripta q̄ qz nondū legi
noīnare nolui. Diua tñ vocē egregius doctor
⁊ credit et pbat. **S**ep̄sit tñ postea ⁊ ad feli-
cē p̄fectū p̄torie ⁊ patricie dignitatis viz fili-
um magni cōsulis iā religiosū ep̄lax ad timo-
rem d̄m hortatoriā

capitulū lxxxvi.

Celsarius arelatēsis vrb̄ ep̄s. vir sc̄itate
et virtutibz celeber scripsit egregia et
grata et valde mōchis necēria opuscula. De
grā qz ⁊ libero arbitrio edidit testimoīa sc̄ay
sc̄pturay d̄may ⁊ sc̄oz patrū idic̄is munita
vbi docet nihil hōinē de p̄prio aliqd̄ boni agē
posse. nisi eū d̄ina grā p̄uenit. **Q**d op̄ et iā
papa felix p̄ suā epistolā roborauit. ⁊ in lati-
nis p̄mulgavit. floruit hic eo tpe q̄ ⁊ faust⁹
anastacio rem publicā regente

ca lxxxvij.

Seruus dei ep̄s sc̄psit adūsus eos q̄ di-
cūt x̄pm̄ i hac vita degentē nō vidisse
carneis oculis patrē. h̄ post resurrectionē ex
mortuis et ascētionē in celis cū trāslatus ē in
gloriā dei patris p̄fectus sc̄z ei d̄ates in remu-
neracionē martirij. **I**n q̄ sc̄ptura oñdit ⁊ dis-
putacione sana ⁊ sc̄ay sc̄pturay testimonijs.
d̄m̄ ih̄m̄ ab ip̄o d̄ceptu ei⁹ p̄ sp̄m̄ sc̄m̄ factō
⁊ p̄tu ex v̄gine. qz deus v̄x in hoīe vero ip̄sē

h i

quoq; hō de? factus natus est semp carnis sue
ocul a prēvidisse a spūm sc̄m p spēalē a vni
tam dei et hoīs societate **Ca. lxxxviij**

Quictori? natiōe aq̄tanicus calculatoz
studiofissim? inuitatus a sc̄o hilario
vzb rome ep̄o p̄posuit paschalē cir
sum idagacōe cautissima p? q̄tuoz p̄ores q̄ cō
posuerūt. i. ypolitum eusebiū theophilū a p
sperū. et p̄tēdit ānoꝝ seriē vsq; ad annū dñi
Mxxxij. Anno reiciat paschalē solēpni
tas eodē mēse et die eadēq; luna q̄ p̄mū pas
sio ac resurrexio dñica sc̄a est **Ca. lxxxix.**

Theodorice? cite c̄itatis ep̄s. a c̄ivo ei
rege p̄saz adita suat hodieq; ap̄d
c̄itā nomē auctois scrip̄sisse d̄z m̄ta
Ad meā tñ noticiā ista sūt q̄ vnerūt De icar
nacōne dñi adūlū eutiāe p̄s biteꝝ a dyoscoꝝ
alexandrie ep̄m q̄ hūanā in xp̄o carnē fuisse
negāt. sc̄pta fortia p̄ q̄ c̄firmat a rōe a testi
monijs scriptuāꝝ. ita illū mēne vē s̄be carnē
habuisse quā ex m̄rēv̄gine assūpsit. sic a verā
deitatem quā eternā nascibilitatē deo patre
gignente ipse nascēdo accepit. Sūt a duode
cim eius hystorie eccl̄iasticē libri. quos imi
tatus eusebium c̄sariensem cōscrip̄sit inc̄pi
ens a fine librozum eusebij vsq; ad suū tem
pus id est a vicinalibz c̄stātini maioris vsq;

ad imperiū leonis senioris sub q̄ et mortu⁹ est

capitulū xc.

Gennadius cōstantinopolitane ecclē ep̄s
vir lingua mitidus et igemo acer tā di
ues ex lectione antiq̄z fuit vt danielē pphetā
ex integro ad ūbū cōmetat⁹ exponēt. Omelias
etiā multas cōposuit. **M**oritur leone seniore
imp̄iū tenente

ca xc.

Theodolus p̄sbit⁹ in cōelestria multa cō
scribē dicit: h̄ ad me lib̄ ei⁹ puenit quē
de cōsonātia dīne sc̄pture cōposuit. id ē veteis
et noui testamētī ad ūsū antiq̄s hēticos. q̄ pp̄t
differētīā p̄ceptoz et tēimoiay aliū veteis tes
tamētī deū dixerēt aliū noui. In q̄ oñdit disp̄s
sacōis fuisse vni⁹ eiusdēq̄ dei auctozis v̄tūz
sc̄ptūē vt alia p̄ moysen antiq̄s daret⁹ lex i sa
c̄ficiōz cōimōniz et iudiciōz ai ad ūsū solbz. ali
a nob̄ p̄ xp̄i p̄ntiā i sac̄s misterijs et futūis re
p̄missiōibz. nec diūsa credi debē. a n̄ vno sp̄ū
a vno auctore dictata. cū illa lex q̄ si mō s̄m
litterā obseruet⁹ occidet. eadēq̄ ip̄a s̄m sp̄ita
lē intellectū viuificat. **M**orit⁹ hec sc̄ptor reg
nante senone.

Sidoni⁹ aruēnozū
ep̄l̄is scripsit varia et grata opuscula
et sane doctrine. homo siquidē tam d̄mis q̄
humanis ad integrū ibutus. acerq̄ ingenio

scripsit ad diuulos diuulo metto vlt pfa vsu dpo
fitu eplaz ifigne volumē i q qd i lris possit on
dit Verū in xpiana vigore pollēs. ec int bar
bare ferocitatis duriciā q eo tpe gallos oppf
ferat. catholicus pē a doctoz hēt in figs flo
ruit ea tēpestate q a sejhon rōmis impabat.

Capitulū xcix.

TObes antiochene prochie ex gmati
co p̄sb̄. scripsit adūsū eos q in vna tā
tū s̄ba adorā^m asserūt xpm. nec acq̄
esūt duas in xpo d̄fite das natuās. do cēs s̄^m
relacōez sēptuāy vnā in illo dei a hoī p̄sonā
eē. nō vnā carnis a vbi haturā s̄il a ipuēt a
liqs cirilli alexādri ep̄i s̄nias. dicēs itaute
ad illū adūsū nestorē plata^s. q̄ fomentū a ro
bur addūt thimothiamis. quod valde inani
ter dicit Viuere adhuc dicitur a ex tēpore de
clamare.

Capitulum. xciiij.

Elasius vrb̄ rome ep̄us scripsit adū
sū eutiā a nestorē grāde a p̄clay vo
lu nē. a t̄ctat^s diuulaz sēptuāy a sacro
rum. de limato s̄mōe. a adūsus petz a acha
ium scripsit eplaz. q̄ hodie in ecclā catholica
tenēt fecit a p̄nos i s̄ilitudinē ābrolij ep̄i mē
te q̄s ego legi. Obijt sub anastasio augusto

Onoratus d̄stātine affri. Ca. xcv.

Hæc c̄itatis ep̄s. scripsit ad archadiū qn
q̄ q̄ p̄ d̄fessioē fidi catholice in p̄tiba

africe. a gēferico rege missus exulabat eplaz
ad labores p xpō ferēdos hortatoriā. ⁊ exem
plis p̄sentibz ⁊ sc̄pturay relacōnibz roboratā
⁊ q̄ cōfessionis fidei pseuerātia. nō solū p̄teri
ta purget pctā. h̄ ⁊ meritū p̄aret martiri.

C **Realis ep̄s nacione** **ca xvi.**
Caser interrogat? a maximino arrianoꝝ
ep̄o si posset vel paucis d̄ine sc̄pture testimo
nijs absq; disputacōis dūtaret assercōe fidē
catholicā assignare. Quā i noīe d̄m suffragā
te sibi veritate nō paucis testionijs sic maxi
min? irridēs p̄ciderat. h̄ capiosis tā vteis tes
tamēti q̄ noui iudicij approbavit et libello
cedidit.

A **ugenius cartagis africe c̄tatis ep̄s** **ca xvij**
et cōfessor publicus. amonit? ab vnitico rege
wādaloꝝ catholicę fidei exposicōez. ⁊ maxie
vbi omisu vel omeusyō pprietatē differē cū
cōsensu oīm africe. mauritāie et sardīnie atq;
corcie ep̄oꝝ et cōfessoroꝝ. q̄ in catholica p̄māse
rūt fide. cōposuit librū fidei. nō solū sc̄ay sc̄p
turay sentēcijs. h̄ vt patrū testimonijs omu
nitū. et p̄ collegas cōfessiois sue porrexit asa
portādū. etiā p̄ fidelis ligue remuneracōe in
exiliū eplās. velut cōmoitoia fidei ⁊ vni? sacri
⁊ cōsuādi baptismatis omibz suis. q̄si pastoz
solliat? deliqt **Alcacoēs** q̄z q̄s cū arrianoꝝ

h̄ iij

presulibz p intencios hūit ascpfit. a relegā
das p maiorē dom? hūneriā trāsmisit. Dicit
a p̄c̄ p q̄ete xpianoꝝ eid̄ velut apologias
obtulit. Vivere adhuc ad cōfirmacōnem ecc
clesie dicitur **Capitulū. xviii.**

Pomerius natōem aur? in gallia p̄sbz
ordiat? interrogātibz a rogātibz iuliano
ep̄o a v̄o p̄sbr̄o. dialogoy more r̄ndens arte
dialectica. a h̄mōeigeid̄ apto cōposuit d̄ natūā
aīe a q̄litate ei?. a de resur̄ctōe sp̄ealitate ei?
i hac vita fidelū ex gn̄ali oīm hoīz libꝝ viii.
q̄z p̄m? cōt̄. q̄d sit aīa v̄l q̄l̄r ad imaginē d̄i
credat̄ f̄cā. **Sec̄d̄** vtz aīa cōꝝ pea an i cōꝝ pea
d̄eat credi **Ter̄c̄** vñ sit aīa p̄m̄ hoīz f̄cā **Qū**
tus vtz aīa q̄ nascituro cōꝝ pi ifundēda ē noꝝ
ua fiat a sine p̄c̄o. an ex s̄ba p̄m̄ hoīs aīe.
velut p̄pago de radice p̄ducta. etiā p̄c̄m̄ p̄me
aīe sec̄ū origenātr̄ trahat. **Quintus** recapitu
lationū libꝝ quatuor. disputacōis. et q̄ sit fa
cultas aīe idē possibilitas. a q̄ eam ex vna a
fincera volūtate obtineat **Sextus** vñ sit iux
ta apli d̄c̄m aduersitas carnis et sp̄s **Septi**
mus de differētia vitarū. mortū. resurrexio
num carnis a aīe **Octauus** de hijs q̄ sub fine
mūdi futura p̄dicata sūt **Absolucōnes** q̄stio
nū q̄ de resur̄ctōe p̄pomi solēt. **Memini**
legisse me oī e? d̄c̄m̄ ad q̄ndā noīe p̄ncipiū

de cōtēptu mūdi ac rerū trāsitōriarū hortato
riū. et aliū de vicijis a v̄tutib⁹ p̄titulatu **S**ep̄
cisse a alia dicit et adhuc scribē. q̄ ad meā no
ticiā nō venerūt **N**unc vsq; hodie cōsuetudō
deo digna apta p̄fessione a gradu **ca. xij.**
Ego gēnadius massilie p̄s biē sc̄p̄i adū
sus oēs hēsēs libros viij. a adūsus nel
torē libros sex. et adūsus eutiā libros. xi. et
aduersus pelagiū. li. tres. a tractat⁹ de mille
ānis de apokalip̄si b̄ti iohānis. a hoc opus
a eplaz de fide mea mihi ad beatū gelasū vr̄
bis rome ep̄m

¶ Explicit lib⁹ gēnadij p̄s biteri hispalēsis.

¶ Incipiūt capitula libri ysidori hispalēis ep̄i

S idius ep̄s cordubensis	<u>i.</u>
I taç hispaniarū ep̄s	<u>ij.</u>
S iricius papa	<u>ij.</u>
P aulinus p̄s biter	<u>iiij.</u>
P roba vxor adelfi	<u>v.</u>
I ohānes cōstātinopolitan⁹ ep̄s	<u>vi.</u>
S edulius p̄s biter	<u>vij.</u>
P ossidius africanus episcopus	<u>viiij.</u>
P rimasius african⁹ episcopus	<u>ix.</u>
P roterius alexādrinus ep̄s	<u>x.</u>
P ascasin⁹ siciliēsis episcopus	<u>xij.</u>
I ulianus pomerius	<u>xij.</u>

h. iij